

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Lvpi, Episcopi Senonensis. Ex ea quæ est apud V. P. Laur. Surium.
Numeratur hic inter Senonenses antistites in ordine vicesimus. Claruit
præcipuè Anno Salutis 614. sub Clotario Francorum Rege.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

oratione, sanctos martyres vna secum in Italiam perduxit: ibidemque post varios cruciatus, diuersis diebus inuictos Christi athletis martyrio coronauit.

In Italia Italiam perduxit: ibidemque post varios cruciatus, diuersis diebus inuictos Christi athletis martyrio coronauit.
In Italia Italiam perduxit: ibidemque post varios cruciatus, diuersis diebus inuictos Christi athletis martyrio coronauit.
certamen absoluunt.
Vide Tom. 8. Annal. C. Baron. & Notat. in Martyr. Rom.

VITA S. LVPI, EPISCOPI SENONENSIS. Ex ea que est apud V. P. Laur. Surium. Numeratur hic inter Senonenses antistites in ordine vicesimus. Claruit precipue Anno Salu-
 tu 614. sub Clotario Francorum Rege.

BEATISSIMVS Lupus, inclytus parentibus, quadam ex parte regio stemmate illustratis, patre Bettone, matre vero

i. Septem. Patria & parētes eius.

Austregilde natus est. Territorium Aurelianense ad Ligerim flumen situm, tali progenie nobilitatum fuit. Cum autem pij parentes diuino quodam præsagio, futuram proli suæ sanctitatem cognouissent, mox, vt literarum studijs idoneus inuentus est, prædago commissus, tantos in disciplinis breui fecit processus, vt haud mediocrem ex eo cognati omnes ac Parentes præcipue haurirent voluptatem. Erant patri eius fratres duo; Austrenus & Aunarius, venerandi antistites; ille Aurelianensis, hic Antifidorensis; qui visa morum grauitate in Lupo, & animi religione sanè admiranda, eum in Clerum adoptarunt. Itaque sacris omnibus initiatus, tanta indies magis magisque gratia pollebat vt Senonenses, defuncto Arthemio, eum si-
 bi antistitem à Rege postularent. Annuit benignè Rex; vtpote fama sanctitatis eius, quæ longè lateque increbuerat, probè instructus, eum, non illo modo, sed longè quoque maiore honore dignum esse.

Duo eius auunculi Episcopi.
Initiatur sacris S. Lupi.

V V S Itaque

*Fit Episcopus
pius.*

*a Habetur
istius Aniani
vita 17.
Novembris.*

*Diuinitus ei
patescunt
fores Eccle-
siae.*

*Egregia eius
benignitas
in iniucos.*

Itaque Pontificali infusa decoratus, gregem sibi commissum summo studio ac vigilatia regere tuerique; admirandis quoque virtutum signis clarescere: die quidem semina diuini verbi spargendo, nocte verò precibus & lachrymis in conspectu Dei fufis, dæmonis insidias auertendo. Cum autem quadam nocte ad limina basilicæ Beati Aniani peruigil in precibus staret, & fores custodum diligentè obseratæ eum ab ingressu arcerent, & ipse prostratus in limine piæ Domini aures precibus pulsaret, eccè derepentè, amoris celitùs repagulis, patefcunt valua, templique adita sanctum virum roseo vultu nitentem accipiunt. Inter omnia verò virtutum eius studia, charitas, ac præcipuè præclara in obrectatoribus eius eluxit benignitas: quæ tanta fuit, vt eos non tantùm benevolentia, sed donis etiam muneribusque prosequeretur; vt se vel inprimis pacis maximè studiosum ostenderet. Cæterùm vno conscientia teste contentus, nihil maleuolorum hominum linguis mouebatur.

Per id tempus Theodoricus Rex cum Brunichilde auia, Burgundia regnum administrabat. Ex eius aula venit ad sanctum Episcopum Fulcarius vir illustris & Aurelianorù Comes: ea de causa beato viro præcipuè addictus, quòd pater eius Betto ipsum è sacro fonte suscepisset: indi cauitq; illi, quòd in regia honestos parùm rumores de illo audiisset, tanquam qui ancillam Dei Verosiam, antecessoris eius Arthemij filiã, immoderatiùs amare videretur. Cui vir sanctus aduersum illa obrectationù telum, Euangelici sermonis scutum opposuit, cõmemorans

morans illam Saluatoris sententiam: Beati erunt, cum maledixerint vobis homines, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes. Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

Mortuo autem Theodorico principe, Rex Clotarius in Burgundiam veniens, hostili manu armatum Blidebodem ducem misit in Senones. Illo ergo tela atrociter in oppidum vibrante, sanctus Episcopus in protomartyris æde ad orationum præsidia confugiens, dato ecclesie signo, imbellem, turbam pariter conuocare decreuit. Et ecce hostes, audito signo, tanto sunt terrore correpti, ut in sola fuga omnem salutis spem collocanda putarent. Ita vir sanctissimus, dum instar Moysi ad celum tollit manum, hostes profligat. Postquam vero Clotarius Burgundiam regnum obtinuit, Farulphum, virum diuitijs & potentia celebris, ob regia negocia cuiusdam ablegauit. Is vehementer indignatus, quod parum honorifice ab antistite exceptus fuisset, quodque muneribus ei obuia non venisset, Regi deinde multa de sancto viro falsa retulit, & mendacis Medegisili viri nequissimi eius emuli, artificio confatis persuasit, ut S. Lupum exilio damnaret. Nihil ea turbatus iniuria sanctus, in villam Andefaginam, ad flumen Auciam mandato Ducis Bosonis Landegisili, pagani, Christianis imprimis infesti, profectus est. Ibi vero constitutus, ad solatium sui exilij gentem illam Christianis sacris imbendam suscepit. Adfuit conceptis virtus diuina. Nam cum verbis duræ cervicis populum, ægre mollire posset; miraculis rem aggressus est; cæcumque inprimis, spectante Duce, Christi gratia & vir-

Matth. 5.

Contemnit
hominum ob-
treffatione s.

a Fuit illud
pregrande
tintinnabu-
lum, quod
Campanam
vocant.

Oratione ho-
stes in fugam
vertit.

Exodi 17.

Mittitur in
exilium.

Cecum illu-
minat, &
multos con-
uertit.

& virtute illustravit. Eo miraculo, expugnat
protinus Ducis perfidia fuit: ipseque aquis sa-
lutaribus expiatus, ceteram plebem suo exem-
plo ad parem gratiam ritè percipiendam in-
vitavit.

*Restituitur
Ecclesie sue
S. Lupus.*

*Rex eius pe-
dibus se pro-
sternit.*

*Magna Regis
humilitas.*

*Captivi mul-
ti viri e S.
Lupi libe-
rantur.*

Interea ciues Senonenses, ablatum sibi im-
pia crudelitate pastorem dolentes, Medegesi-
lum in Basilica S. Remigij acerbam mortem in-
terimunt; & summis infimisque precibus, ab
ipso Rege per VVinebaudum Abbatem, pasto-
rem sibi restitui postulant. Flectitur VVine-
baudi precibus Rex; mutatoque in beneuo-
lentiam odio, Episcopum reduci imperat.
Reuocatur ab exilio vir diuinus, & Regis
vultui summo procerum gaudio presenta-
tur. Rex verò venientem episcopum contem-
platus, pietate flexus, ad pedes eius humi pro-
sternitur, veniamque ab illo deprecatur. Cer-
nens verò antistitem macie & squalore confe-
ctum; conscientia tactus, magno cum gemitu
eius se miseriam reum fatetur; & sancti viri de-
latoribus dirè imprecans, iubet eum honorifi-
cè tractari: & coma barbaque tonsis, regio cõ-
uiuio, vnà cum eius Clero excipi. Ibi tum Rex
ex persecutore factus beati viri minister, suis
manibus ei cibos porrigit; & rursus in media
conuiuantium turba humi prostratus, sui faci-
noris veniam petit: Tandem magno omnium
gaudio & exultatione conuiuio celebrato, do-
nis muneribusque affectus, Senones vnà cum
VVinebaudo concessit. Porro cum Lutecia iter
haberent, ingens reorum turba vinculis carce-
ribusque inclusa eorum virtute mortem eua-
sit; festiuoque cum gaudio obuiam procedens
diui-

divinum beneficium sanctorum istorum meritis acceptum, publica confessione retulit. Inde ad castrum Miledunum progressus, horreum inmani flamma correptum vidit; populoque frustra incendium sopire conante, ipse mox in oratione prostratus non prius è terræ pulvere faciem leuavit; quàm flammis fugatis, horreum nulla ex parte læsum à ciuibus inuentum fuit. Hic clarus miraculis à Senonico populo cum hymnis & canticis exceptus fuit; & summo cū honore in sedem restitutus.

Precibus incendium restinguit.

Ceterum quanta virtute ac charitate dignitatem illam administrauerit, cum alia multa, tum præclarum illud, quod in *Obordone prædico contigit miraculum; abundè testatur. Cùm enim diuinis mysterijs intētus, effusi pro nobis Christi sanguinis cōsecrationem perageret, sacerdotibus Leuitisq̄ue præsentibus, gemma radiante pulcherrima, cælitus in calicem delapsa est; quæ diu apud Senones conseruata, iubente Rege, inter reliqua Sanctorū pignora reposita est.

* *Bardone.*

Gemma calicis labitur in eius calicem.

Nocte quadam inter sacras vigilias, vir sanctus insolita quadam siti se vehementius vrgeri sensit. Admirans verò sitis causam, faciumq̄ ardorem, frigidam adferri iussit. Qua allata, gula cupiditatem acrius adhuc dæmonis profectò fraude tentari animaduertit. Tum verò infidias hostis antiqui probè intelligens, (qui per gulam in corporis eius domicilium aditū querebat) signatum suum puluinar, ad vasculi os strictim applicari iussit. Res mira, dæmon vasi inclusus, tota nocte miserandos edens euiolatus, fraudes suas inuitus patefecit; ac orto demum

Notarem miram.

Precibus ardorem libidinis extinguunt.

Miraculis claret.

Obitus eius.

mum Sole pudebundus abscessit. Vir sanctus ut erat vigiliarum patientissimus, ita singulis ferè noctibus, vno contentus comite, vicina sanctorum loca venerabundus obibat. Cum autem quadam nocte hoc pietatis studium pergeret, duos inter se Clericos de concubitu feminæ vnius corrixantes audiuit. Quo facinore quanquam haud mediocriter turbatus, pudenter tamen se continuit: statuens, sanctis potius precibus, quam iracundo iurgio miserandum eorum casum sublenare. Festinus igitur ad ecclesiam abiit; fusisque pro eis breuiter precibus, suis ipse manibus insonuit: omni que illo saeuæ libidinis ardore extincto, cum alijs ad Ecclesiam properarunt; debitumque officium ritè persoluerunt. Inde prudens antistes, accito utroque, in spiritu lenitatis correptionem instituit; eaque cum prudentia teterrimum facinus ob oculos eis proposuit, ut vltro prostrati veniam peterent, & melioris vitæ propositum integrè conciperent. Et ut multis animarum cæcitate laborantibus lumen restituit, ita miseris quoslibet, corporeo visu, aliove sensu privatos, nequaquam diuini beneficii expertes reliquit: sed quouis tempore, ac quouis loco, languidos curauit, ægros inuisit, pauperibus largam manu subuenit; ac omnibus denique omnia factus, singulis debitam consolationem exhibuit.

Tandem verò ætate deuexa, plenus bonorum operum, in prædio Briennonensi spiritum suum Creatori tradidit; ea cum odoris fragrantia, ut nihil aromatibus ad corpus condiendum seruandumque opus esset. Funus fuit multorum lachrymis ad pedes S. Columbæ in basilica

filia, sepulturæ mandatum. Vbi multis claram miraculis aliquamdiu cùm quieuisset, Episcopus quidam, improbus ille, inuidiæ stimulis concitatus, quasi ea miraculorum gloria Lupi meritis precibusq; minimè tribuenda foret, sepulchrum eius proteruè conculcasset; sed mox contractis nervis, caduco morbo, sceleris sui pœnam persensit. Qui deindè, admissi sceleris pœnitudine ductus, supplex à sancto remedium postulauit; percepitque.

Pœna Episcopi petulanter eius sepulchrum conculcantis.

VITA S. AEGIDII ABBATIS, EX *antiquis M.S. Codicibus. Quo tempore claruerit, patet infra: Ex Casarij nempe Arelatensis Episcopi.*

Vide Tom. 6. Annal. C. Baron. & Not. in Martyr. Rom.

SANCTVS Aegidius Athenis oriundus, præclaris admodum & regia stirpe illustribus natus parentibus, patre videlicet Theodoro, matre verò Pelagia, egregiam parentum pietatem, suis ipse virtutibus sempiternam reddidit. Ut primùm tenera illius ætas disciplinis idonea extitit, fuit à parentibus, quibus erat vnice vniceque charus, literis adhibitus: quibus ira deditus fuit, ut cætera præ illarum amore contemnere videretur. Veruntamen ita mentem liberalibus artibus imbuebat, ut maiorem tamen ardore charitatis officijs deseruiret: nullamque de omnibus benemerendi occasionem negligeret. Hinc cum die quodam ad ecclesiam pergens, agrum quendam humistratum miserandis vocibus alimoniam à prætereuntibus petentem audiret, sanctus puer, misericordia motus, confestim propria se tunica exuens,

1. Septem. Patria & parentes eius.

Studium eius & egregia pietas in tenera ætate.